

Ο Γιάννης Οικονομίδης είναι γέννημα θρέμμα του Ελληνισμού της Αιγύπτου από γονείς που κι αυτοί ήταν γεννημένοι στο Κάιρο. Στην Ελλάδα ήρθε όταν ήταν 15 χρονών. Σπούδασε στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο της Αθήνας ακολουθώντας τον τομέα της Φυτοπαθολογίας. Το 1968 έτυχε μιας υποτροφίας από τον Ελληνικό Οργανισμό Ατομικής Ενέργειας για να εργαστεί σε θέματα φυσιολογίας μυκήτων. Από τότε αρχίζει η περιπέτειά του με την έρευνα που κρατάει μέχρι σήμερα. Έχει εργαστεί ερευνητικά στην Ελλάδα, Αμερική, Γερμανία και Βέλγιο. Το 1970 κερδίζει μια υποτροφία για το Πανεπιστήμιο του Texas στο Austin για να εκπονήσει διδακτορική διατριβή. Για είκοσι χρόνια περίπου το προσφιές του θέμα ήταν η αλληλεπίδραση πρωτεϊνών με τα πυρηνικά οξέα στη γονιδιακή έκφραση σε διάφορα βιολογικά συστήματα. Το 1987 μετά από διαγωνισμό πλαισιώνει την ομάδα που διαχειρίστηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή την έρευνα στην Βιοτεχνολογία. Διαμορφώνει τον τομέα της Μοριακής Οικολογίας και αναλαμβάνει την έρευνα της ασφάλειας των Γενετικά Τροποποιημένων Οργανισμών. Αναπτύσσει επίσης τους τομείς της Περιβαλλοντικής Βιοτεχνολογίας και πρόσφατα της Συστημικής και Συνθετικής Βιολογίας στο πλαίσιο της Βιοτεχνολογίας. Από την Επιτροπή έχει πια συνταξιοδοτηθεί αλλά παραμένει ενεργός ως σύμβουλος σε διάφορες επιστημονικές επιτροπές σχετικές με αυτά τα θέματα. Είναι επισκέπτης καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Κρήτης και της Αθήνας. Διδάσκει τη τρίδυμη σχέση: Βιοοικονομία/Βιοασφάλεια/Βιοηθική.

Από το 1990 ασχολείται και με το ερασιτεχνικό θέατρο στις Βρυξέλλες. Μετά από ένα σύντομο διάστημα στο Θεατρικό Εργαστήρι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων συν-ιδρύει το Ελληνικό Θέατρο Βελγίου όπου συνεργάζεται για πέντε περίπου χρόνια. Από το 1998 ιδρύει μαζί με την σύντροφό του Μαρία Καραχάλιου το «Εργαστήριο ελληνικού λόγου, κίνησης και χορού» στο πλαίσιο του Λυκείου των Ελληνίδων Βρυξελλών. Πέρα από το ανέβασμα δόκιμων ελληνικών και ξένων έργων ασχολήθηκαν με το Θεατρικό δρώμενο συνδυάζοντας τη θεατρική πράξη με την παράδοση στην ευρεία και δυναμική της έννοια. Τέτοια δρώμενα είχαν θέμα το ραδιόφωνο ως μέσο πολιτικής ιστορίας και πολιτισμού, τη μετανάστευση των Ελλήνων, την ακμή και την παρακμή της Σμύρνης, την εξέγερση του Πολυτεχνείου και τα κατάλοιπα της μνήμης, τον Παλιό Ελληνικό κινηματογράφο, και μια αντι-επιθεώρηση για τα διεθνή και ελληνικά προβλήματα που μας οδήγησαν στη κρίση. Στο πλαίσιο των θεατρικών δρώμενων είναι και η επερχόμενη παράσταση του Λυκείου των Ελληνίδων Βρυξελλών με τίτλο «Κι αν θα διψάσεις για νερό...» που είναι μια θεατρική προσέγγιση της ποίησης του Νίκου Γκάτσου.